

RÜNO PUHUU KUVIENSA KAUTTA

Kielen kuvallisuus:

1. Vertaus: vertaus rakentuu kuin ja niin kuin-konjunktion varaan. "Hän on kuin leijona".
2. Metafora:
 - eloton kuvataan elollisen käsittein. "Järven selkä", "Vuoren rinta", "Pöydän jalka".
 - elollinen kuvataan elottomin käsittein. "Olen salja kaikkien naisten kunniaksi" (Södergran), "Omenakukkien vahto".
 - elollinen kuvataan toisella elollisella käsitteellä. "Hän on leijona (rohkea)". "Vaahteralehtien kourat".
 - elotonta kuvataan toisella elottomalla käsitteellä. "Vuosien taskka", "Päivien ketju", "Toivon ankkuri".
3. Metonymia = nimityksenvaihto: "Luemaa Väinö Linnaa", "Hänellä on pari Picassoa", "Kuuntelen mielilläni Juicea".
4. Synekdoke: käytetään osaa ilmaisemaan kokonaisuutta. "Sodan aikana nainen kynti pellot".
5. Personifikaatio: elottoman elollistaminen. "Yö sylsili hänet", "Valo hukutti heidät", "Pilvet itkivät".
6. Eufemismi: kiertoilmaus peittää epämiellyttävän, ilmaisee päinvastaisesti, lieventää, kaunistelee. "Nukkua pois".
7. Synestesia: toisilleen normaalisti vieraiden aistihavaintojen yhdistämistä. "Sinivalkoinen ääni", "Viiltävä valo".
8. Allegoria: se voi olla vertauskuvallinen koko tarina tai osa siitä. "Tuhlaajapoika". "Muodonmuutos" (Kafka).

Tiheitten hiukkasten palava pensas
olen
kohtauspaikka ja liikekännällepano
ja kaukaa ohjatut
ammukset.

(Kirsi Kunnas)

Olin portti
varjon ja valon välissä.
Menessäsi
lukitsit jälkeesi.

Odotan seppää
avaimentakojaa.

(Mirja Kuivaniemi)

Katselen hyönteisten tanssia.
Kuinka säilyä lentomuurahaisena,
työmuurahaisten armeijan edessä seistä
siipiään pudottamatta.

(Risto Rasa)

Taivas heittelee helohilettä.
Sateenkaari helisee
maahan, maailman
peili on sirpaleina tiellä.

(Hannele Huovi)

Räjähtävä valo
yhdessä akordissa.
Nuoruuden silta.

(Caj Westerberg)